

senere komme til at lide derunder. Det kender jeg af Erfaring, jeg har ogsaa været Soldat, jeg har ligget her i København i 14—15 Maaneder ved Artilleriet. Jeg ved lidt Besked med, hvordan vi saa paa det den Gang, og jeg tror ikke, at Forholdet er blevet meget bedre siden. Hvis man afskaffede den Ret, som visse Officerer har til at idømme Vand- og Brød-Straf arbitrært, vilde det sikkert vække almindelig Tilfredshed omkring i Landet, ikke blot hos mine Meningsfæller, men ogsaa langt ind i Kredse, der staar den ærede sidste Taler (Pürschel) nær.

Brochmann: Jeg skal først tillade mig at fremsætte nogle Ønsker om en Forandring af Baneforholdene paa København—Holbæk—Kalundborg-Linien. Strækningen København—Kalundborg er ramt haardt af alle Strækninger ved Togindskrænkningen paa Sjælland. Begge Eksprestog er nemlig inddragne. Man tager fra København Kl. 8,5 Morgen, men naar først Kalundborg Kl. 11,26, man er altsaa 4 Timer om 110 km. Dette medfører bl. a., at Folk, der skal have Breve eller Aviser fra København, først faar dem næste Dag, idet Landpostbudene, saa snart vi naar et Stykke forbi Holbæk, er gaaet ud med Posten allerede før Togets Ankomst. Jeg kan ikke se rettere, end at der ikke spares noget videre Kul ved denne Ordning, idet Toget, netop fordi det som Følge af Eksprestogets Inddragning er overfyldt og meget langt, rimeligvis bruger flere Kul end sædvanlig.

Fra Kalundborg og følgende Stationer, deriblandt Holbæk, er Forholdene endnu værre. Første Tog gaar fra Kalundborg Kl. 5,7 om Morgenen og næste Tog Kl. 8,23; men fra dette Klokkeslæt og lige til Kl. 4,55 Eftermiddag gaar der intet Tog. Det burde være saaledes, at Toget 8,23 om Morgenen blev henlagt til Middagstid, saaledes at Folk kunde benytte Formiddagen hjemme til deres Gerning og naa til København Kl. 4—5 Eftermiddag. Det er til stor Gene for hele Befolkningen, at der kun er Forbindelse med Hovedstaden Morgen og Aften. I det hele taget forekommer det mig meget uklogt rent baneteknisk set, at man har inddraget de to Eksprestog. Man taler stadig om, at Strækningen over Bælterne er overbebyrdet, og dette vil selvfølgelig i endnu højere Grad blive Tilfældet efter Genforeningen med Sønderjylland. Den naturligste Forbindelse med hele Mellem- og Nordjylland gaar over Kalundborg — vel at mærke, naar der gaar Eksprestog og findes Dampskibsforbindelse hver Dag. Genopretter man denne

Ekspresrute, letter man Ruten over Bælterne og gavner samtidig det rejsende Publikum og hele Nordvestsjælland, hvis Befolkning faar en højst paakrævet bedre Forbindelse med Hovedstaden. — Jeg skal ogsaa her nævne, at Befolkningen paa Samsø med den nuværende Indskrænkning i Trafikken kun har Forbindelse med Sjælland hver anden Dag. Ogsaa dette er meget ubehageligt.

Bladene skriver, at Statsbanerne har tilstrækkeligt af Kul. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor man ved at inddrage Eksprestogene og ophæve Skibsforbindelsen med Aarhus fuldstændig ødelægger denne Rute og derved gør Forholdene endnu mere fortvivlede paa Ruten over Bælterne og Fyn. Jeg tillader mig da indtrængende at henstille til den højtærede Trafikminister, at han tager dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse, og at der tilføjes en Ændring i den Retning, jeg her har paapeget.

Endelig skal jeg i samme Forbindelse tillade mig at spørge, hvorledes det gaar med Projektet om en Færgeforbindelse Kalundborg—Aarhus. Man taler om, at man vil imødegaa den ventede Arbejdsløshed ved at sætte Arbejder i Gang. Udførelsen af dette Arbejde vilde give Sysselsættelse til baade Jordarbejderne og Jernindustrien, og Udførelsen af Forbindelsen vilde blive hilst med Glæde af hele det rejsende Publikum.

Jeg skal derefter tillade mig at dvæle ved nogle socialpolitiske Forhold. Denne Finanslovdebat har for mig formet sig som en Kamp mellem Socialister og Antisocialister, mellem Arbejderklassen og Overklassen. Denne Kamp vil give Genlyd rundt i Landet, Folks Opmærksomhed fæster sig ved Bladenes Artikler, og jeg frygter ikke for Frugterne af denne Kamp. Jeg ved, at Socialdemokratiet staar meget stærkt, og som Eksempel paa vor ustandselige Vækst netop i disse Dage kan jeg anføre, at en Agitator fra os ved at agitere to Timer sidste Søndag i en af Københavns Valgkredse fik 27 Medlemmer til den socialdemokratiske Vælgerforening. (Munterhed). Ja, det er jo et lille Billede. Jeg ser, at enkelte Medlemmer opfatter det humoristisk, og det er der jo ikke noget at sige til, lidt uskyldig Morskab nu og da maa man i høj Grad paaskønne. Men Forholdet er det, at det er ad den Vej, Socialdemokratiet har vokset sig stort og stærkt og efterhaanden har gjort ret drabelige Indhug paa de lattermilde Partier.

Der er talt adskillige Ord om Arbejderne, og adskillige Ord imod Arbejderne er gendrevne. Jeg skal ogsaa dvæle ved noget